

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Druk nr 2226
Warszawa, 29 lipca 2009 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o ustanowieniu Narodowego Dnia
Pamięci Powstania Warszawskiego.**

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do reprezentowania mojego stanowiska w toku prac nad projektem ustawy upoważniam Pana Andrzeja Dudę Podsekretarza Stanu w Kancelarii Prezydenta RP.

(-) Lech Kaczyński

USTAWA

z dnia

2009 r.

o ustanowieniu Narodowego Dnia Pamięci Powstania Warszawskiego

W hołdzie bohaterom Powstania Warszawskiego - tym,
którzy w obronie bytu państwowego,
z bronią w ręku walczyli o wyzwolenie Stolicy,
dążyli do odtworzenia instytucji niepodległego Państwa Polskiego,
sprzeciwili się okupacji niemieckiej i widmu sowieckiej niewoli
zagrożającej następny pokoleniom Polaków,
stanowi się, co następuje:

Art. 1.

Dzień 1 sierpnia ustanawia się Narodowym Dniem Pamięci Powstania Warszawskiego.

Art. 2.

Narodowy Dzień Pamięci Powstania Warszawskiego jest świętem państwowym.

Art. 3.

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Celem niniejszego projektu, jest ustanowienie dnia 1 sierpnia Narodowym Dniem Pamięci Powstania Warszawskiego, jako święta państwowego. Ustanowienie Narodowego Dnia Pamięci Powstania Warszawskiego jest niewątpliwym wyrazem wdzięczności bohaterom Warszawy za męstwo okazane w obronie wolnej i suwerennej Polski oraz krew przelaną dla dobra całego narodu polskiego.

Powstanie Warszawskie było jedynym aktem zbrojnej walki o wolność podczas II wojny światowej przeprowadzonym, z takim rozmachem, przez konspiracyjną armię. Wieńczyło w najbardziej bohaterski sposób wysiłek zbrojny i polityczny Polskiego Państwa Podziemnego, które było wyjątkowym zjawiskiem w całej okupowanej Europie i świadczyło o bezkompromisowości i bohaterstwie Polaków.

Od pierwszych chwil II wojny światowej Polacy nie ulegli niemieckiej i sowieckiej agresji. Gdy tylko ucichły działania zbrojne kampanii wrześniowej 1939 r. rozpoczął się okres walki konspiracyjnej. Liczne organizacje konspiracyjne, które stworzyły fundament przyszłej Armii Krajowej, zaczęły powstawać jeszcze w murach obleganej Warszawy. Warszawa miała się okazać miastem – symbolem, miastem – bohaterem Polskiego Państwa Podziemnego.

W ramach planu „Burza”, na rozkaz dowództwa Armii Krajowej oraz władz cywilnych, 1 sierpnia 1944 r. rozpoczęło się Powstanie Warszawskie, które trwało do 2 października 1944 r.. Celem Powstania Warszawskiego było wyzwolenie Warszawy i podjęcie jawnej działalności przez legalne władze polskie podległe Rządowi RP na Uchodźstwie przed wkroczeniem wojsk sowieckich. Cel militarny, jakim było zadanie śmiertelnego ciosu niemieckiemu okupantowi, łączył się z celem politycznym, jakim było stworzenie wolnej, demokratycznej i nowoczesnej Polski zanim zostanie narzucona nowa, sowiecka

niewola. Powstanie było zatem faktyczną walką z dwoma totalitaryzmami, które zapisały się czarną kartą w dziejach XX wieku.

Walka, przewidziana jedynie na tydzień, trwała ponad dwa miesiące – ostatnie dwa miesiące wolnej Polski na polskim terytorium przed 1989 rokiem. Wysiłek zbrojny szedł w parze z działalnością państwową – w ekstremalnych warunkach ciężkich walk miejskich udało się stworzyć sprawną administrację państwową, funkcjonowały liczne służby publiczne, wydawano wolną prasę. Mieszkańcy Warszawy zjednoczyli się wokół wspólnego celu, tworząc jedyne w swoim rodzaju społeczeństwo obywatelskie.

Powstanie Warszawskie było kulminacyjnym momentem działania Polskiego Państwa Podziemnego, walką o wolną Polskę, która ostatecznie przyniosła zwycięstwo po 45 latach. Wolna Rzeczpospolita w pełni dziś odwołuje się do wartości i tradycji Polskiego Państwa Podziemnego. Z tego powodu, uhonorowanie dnia wybuchu Powstania Warszawskiego będzie oddaniem hołdu wszystkim bohaterom Powstania Warszawskiego, znanym i bezimiennym, walczącym z bronią w ręku lub czynnie wspomagających walczących Powstańców, budującym państwo, ale również tym działającym w konspiracji. W ten sposób wolna Polska może spłacić swój dług wdzięczności.

Projekt ustawy nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt rodzi pozytywne skutki społeczne.

Ustanawianie świąt i dni wolnych od pracy należy do wyłącznych kompetencji krajów członkowskich i nie jest regulowane prawem Unii Europejskiej.